

DORY

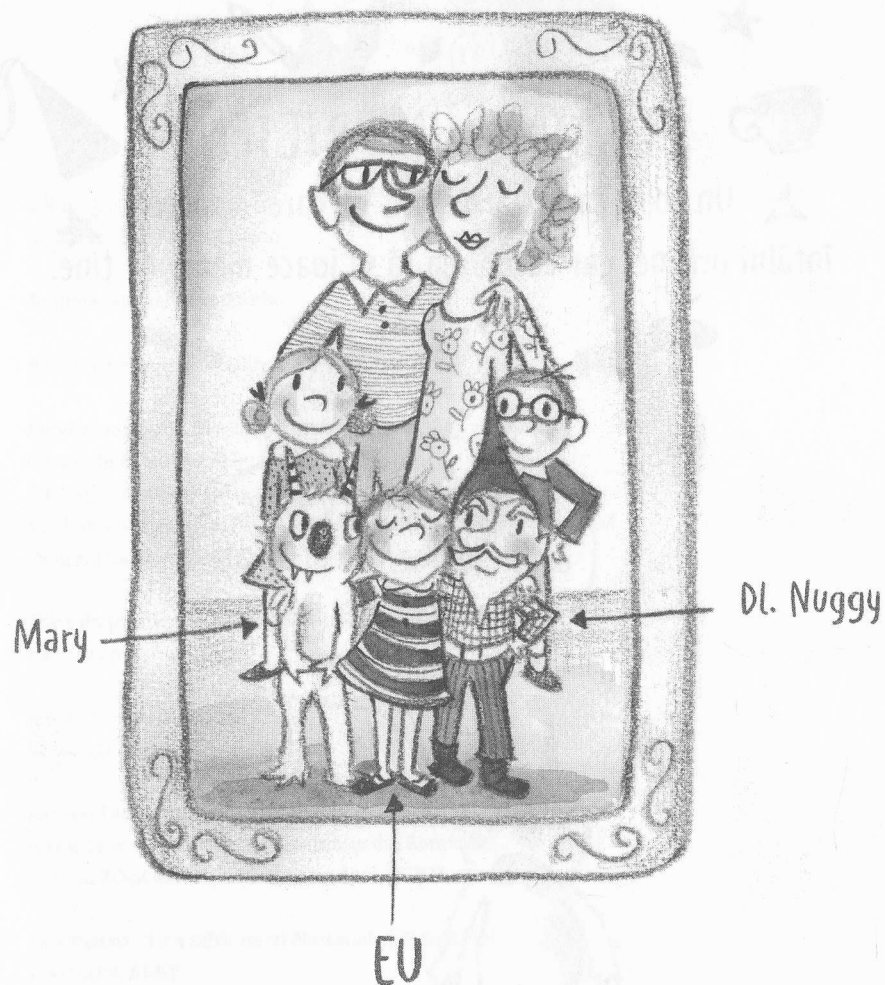
FANTASMA GORY

ȘI PRIETENA EI
CEA MAI BUNĂ

ABBY HANLON

Traducere din limba engleză de SORIN PETRESCU

CAPITOLUL 1

Ce mai ciudățenie!

Numele meu este Dory, dar toți îmi spun Ștren-gărița. Aceasta este familia mea.

Am o mamă, un tată, un frate mai mare și o soră mai mare, care sunt oameni obișnuiți. Mai am un monstru și o zână, care nu sunt obișnuiți, pentru că numai eu îi pot vedea.

Mary este monstrul meu. Ea doarme sub patul meu și se joacă împreună cu mine cât e ziua de lungă. Domnul Nuggy este zâna mea bună. El trăiește în pădure, dar vine la mine ori de câte ori am vreo urgență. Și urmează să am o urgență foarte curând, pentru că...

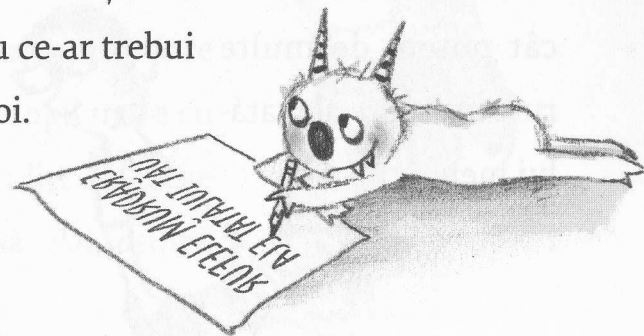
... mâine e prima zi de școală!

jocul nostru preferat, exercițiile de gimnastică.

– A, da! A, da! Locul acela cu o curte mare! spune Mary. Sunt o grămadă de copii și puțini oameni mari! Iupii! Ador locul ăla! adaugă ea. Hai să ne facem ghiozdanul!

Mary se hotărăște să facă o listă cu ce-ar trebui să luăm cu noi.

– Scuze, dar nu pot să citesc ce-ai scris, spun eu. Așa că citește ea în locul meu.

– Te rog să iei mâine la școală: rufele murdare ale tatălui tău, mai mult salam și suc de lămâie.

– *Ce listă ciudată!* spun eu. Ești sigură că-ți amintești ce este școala?

– Îhî! Super sigură, mă asigură ea.

– Bine, spun. Am încredere în tine.

Mai întâi, adunăm cât putem de multe rufe murdare ale tatălui meu.

Apoi îndes rufele în ghiozdanul meu. Mă face să arăt ca un copil mare cu ghiozdanul plin de teme pentru acasă. Păi, pentru asta și este!

După aceea ne strecurăm pe scări în jos, spre bucătărie. Din fericire, nu e nimeni acolo. Înhaț o bucată de salam și o pun în caserola cu gustări pentru prânz. E adevărat, mama nu-mi pune niciodată la pachet destul salam!

În cele din urmă, căutăm
sucul de lămâie.

— Bine, hai să vedem la ce
folosește, îi zic eu lui Mary. O să
iau o înghițitură mică și tu o
să-mi spui ce se întâmplă.

UAU! BLEAHHH!

— Deci? întreb eu.
— Ai făcut mușchi URIAȘI! spune Mary.

— Altceva? întreb eu.
— Și oasele tale strălucesc ca niște becuri!
— Altceva?
— Și ai sprâncene magice! răspunde Mary.
Habar n-am ce înseamnă asta, dar îmi place.
— Să facem ghiozdanul! spun eu.

Exact în momentul acela intră în bucătărie fratele și sora mea.

— Ce faci aici? mă întreabă sora mea Violeta.

— Nimic, răspund eu, în timp ce Mary pitește repede sticla cu suc de lămâie în caserola mea pentru gustări.

— Știi, Ștregărițo, va trebui să te îmbraci pentru școală! Nu mai poți să porți în fiecare zi cămășuța asta de noapte murdară și uzată, spune Violeta.

— Și n-ai voie să vorbești singură la școală, zice fratele meu Luca.

— Și să nu te apuci să muți mobila prin clasă ca să faci un fort, așa cum ai făcut anul trecut, adaugă Violeta.

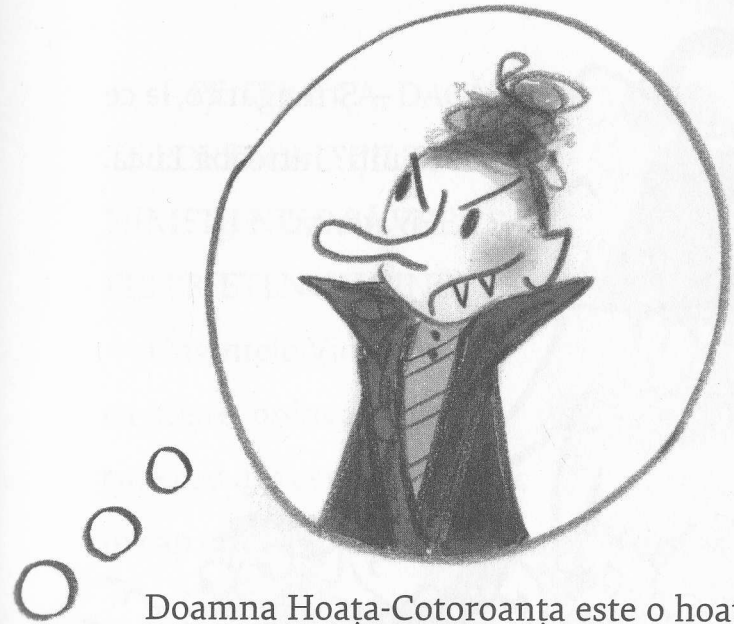
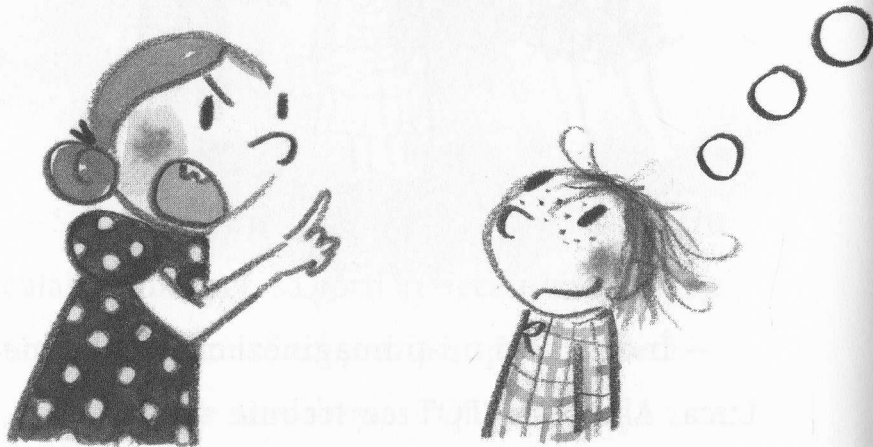
— Încearcă să nu-ți imaginezi chestii! spune Luca. Asta este TOT ce trebuie să ții minte, Ștregărițo.

— Așa e, zice și Violeta, arătând cu degetul. În orice caz, NU îți folosi imaginația!

— ... cum ar fi să le spui oamenilor că în casa noastră locuiesc monștri! mă avertizează Luca.

— ... sau să le povestești ceva despre doamna Hoța-Cotoroața! spune Violeta.

— *Doamna Cum?* Am terminat-o cu ea! zic eu, ceea ce e o mare minciună, pentru că doamna Hoța-Cotoroața este încă jocul meu preferat.

Doamna Hoța-Cotoroața este o hoță și are cinci sute șapte ani și dinți foarte ascuțiți și vrea să mă fure de lângă familia mea și să mă închidă în grotă ei pentru totdeauna, dar eu am fost mereu foarte șmecheră.

— Și, adaugă Violeta, cel mai important pentru tine este să-ți amintești SĂ NU FII TU ÎNSĂȚI. Poți să faci asta?